

Nr 12

Bevillningsutskottets betänkande med anledning av motion om överlåtelse av AB Tipstjänst till Sveriges riksidsrottsförbund.

(1:a avd.)

I motionen II:482 av herr *Krönmark* har hemställts, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär utredning om möjligheterna att ersätta nuvarande stöd till idrotten med att överlåta AB Tipstjänst till Riksidrottsförbundet.

I finansplanen är statens inkomster på titeln tipsmedel beräknade till 132 milj. kr. för budgetåret 1968/69. För samma budgetår föreslås att drygt 30 milj. kr. avsätts till fonden för idrottens främjande.

Frågan om riktlinjer för samhällets idrottspolitiska insatser är föremål för överväganden av 1965 års idrottsutredning. Utredningen, som skall pröva inriktningen av det statliga stödet till idrotten och därmed sammanhängande frågor, beräknas slutföra sitt arbete under år 1968.

Ett i huvudsak likartat motionsyrkande avslogs på bevillningsutskottets hemställan av 1967 års riksdag. Utskottet framhöll i sitt betänkande 1967:22 att den föreslagna överlåtelsen av AB Tipstjänst till Svenska riksidsrottsförbundet kan betraktas dels som en anslagsfråga genom att åtgärden i första hand torde avse att Riksidrottsförbundet skall få disponera tipsmedlen för sin verksamhet, dels som en skattefråga, då staten härigenom skulle avstå från betydande inkomster av skattekaraktär.

Utskottet har främst att ta ställning till frågan från skattesynpunkt och får då först konstatera, att tipsmedlen sannolikt skulle inflyta även om tippningen inte hade något samband med den svenska idrotten. I sammanhanget behöver endast erinras om att en inte obetydlig del av tippningen avser utländsk fotboll. Det är enligt utskottets mening mest realistiskt att betrakta tippningen som en form av lotteri, vars popularitet självfallet har viss anknytning till det utbredda intresset för fotboll. Under dessa förutsättningar finns inte anledning förorda att samhällets stöd till idrotten skulle ske genom överlåtelse av ett företag med närmast fiskala uppgifter i stället för genom anslag, som prövats i sedvanlig ordning.

I *motionen* framhålls att det inte torde råda delade meningar om idrottens betydelse för samhället och för de enskilda människorna. Alla inser värdet av den fostran som den vägen ges ungdomen, och i det alltmera mekaniserade samhälle vi lever i blir dess betydelse ur folkhälsosynpunkt än viktigare än tidigare.

Sett ur detta perspektiv ter det sig otillfredsställande att — samtidigt som idrotts-

rörelsen brottas med besvärliga ekonomiska problem — staten indirekt skaffar sig stora inkomster genom just idrotten. Här åsyftas statsägda AB Tipstjänst, vars senast redovisade vinst var ca 92 milj. kr. och dessutom via vinstbeskattningen tillfört statskassan ytterligare ca 34 milj. kr. Utifrån detta är statens anslag till idrotten inte att anse som särskilt generöst.

Det nuvarande samhällsekonomiska läget gör det svårt att för kommande budgetår föreslå ökad medelstillsdelning till idrotten. På längre sikt torde det dock vara ofrånkomligt att ge Riksidrottsförbundet ökade resurser. I princip skulle detta kunna ske genom att AB Tipstjänst överläts till Riksidrottsförbundet, som på så sätt skulle få både större ansvar och möjligheter att främja idrottslig verksamhet. Samhället skulle ändå kunna tillgodogöra sig betydande vinster genom vinstbeskattningen och indirekt genom idrottens positiva verkningar i form av bättre hälsotillstånd och mindre ungdomsproblem.

Utskottet

I motionen begärs utredning om förutsättningarna för att överlåta AB Tipstjänst till Sveriges riksidrottsförbund i syfte att skapa bättre ekonomiska villkor för idrottsrörelsen.

Då utskottet vid föregående riksdag behandlade ett likartat yrkande från samme motionär framhöll utskottet, att frågan dels kunde ses som en skattefråga med hänsyn till att åtgärden fick anses medföra att staten avhände sig betydande inkomster av skattekaraktär, dels som en anslagsfråga. Utskottet hänvisade också till den pågående idrottsutredningen som bl. a. har till uppgift att pröva inriktningen av det statliga stödet till idrotten. Utan att föregripa resultatet av denna utredning vill utskottet framhålla, att det måste vara till uppenbar fördel för idrottsrörelsen att det finns ett så brett underlag som möjligt för det ekonomiska stödet till dess verksamhet. Det finns därför skäl anta att idrottsrörelsen skulle komma i ett sämre ekonomiskt läge om den i huvudsak skulle finansiera verksamheten genom tipsmedel. Det allmännas stöd är ju inte begränsat till de statliga anslagen till idrottens centrala organisationer utan utgörs i än högre grad av kommunernas bidrag till idrottens organisationer och investeringar i idrottsanläggningar samt övriga åtgärder för att befrämja fritidssysselsättningar. Det allmännas årliga stöd till idrotten uppgår därför redan nu till väsentligt större belopp än den årliga vinsten på AB Tipstjänst. I sammanhanget bör också erinras om att näringslivet anslår betydande belopp för olika trivselbefrämjande åtgärder för de anställda och att idrottsliga ändamål utgör en inte ringa del därav. Enligt utskottets mening föreligger uppenbarligen risker för att det stöd som idrotten nu får skulle komma att väsentligt reduceras om idrottsrörelsen genom den i motionen förordade åtgärden kommer att betraktas som självförsörjande. Denna konsekvens i förening med den statsfinansiella effekten av förslaget föranleder utskottet att avstyrka motionen.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet
att riksdagen avslår motionen II:482.

Stockholm den 5 mars 1968

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson (s), Einar Eriksson (s), Yngve Nilsson (h), Sundin (cp), Wörnberg (s), Gösta Jacobsson (h), Lundström (fp), Wirmark (s), Paul Jansson (s) och Tistad (fp); samt

från andra kammaren: herrar Magnusson i Borås (h), Brandt (s), Gustafson i Göteborg (fp), Engkvist (s), Vigelsbo (cp), Asp (s), Andersson i Essvik (s), Eriksson i Bäckmora (cp), Forsberg (s) och Enskog (fp).